

staaende Hær. Naar det nu siges, at det, at henhøre til den staaende Hær, efter hvad der er etableret i Udkastet, skulde være til Hindrer for Ansættelse i Borgervæbningen, og det paa den anden Side siges, at alle de Værnepligtige, som ere overgaaede til Forstærkningen, skulde indtræde i Borgervæbningen, saa synes det saaledes at kunne komme i nogen Modstrid, hvorfor man har anseet det for nødvendigt, at her stete et Tillæg, og Udvalget har tænkt sig, at det kunde hedde: „derimod ville de, som ere overgaaede til Forstærkningen og ikke ere i det Tilfælde, som Værnepligtlovens § 24 paa det citerede Sted omhandler, være at ansætte i Borgervæbningen“. Disse Personer, der saaledes ikke strax overgaae i Borgervæbningen, ville rigtignok vinde et Aars Tid med Hensyn til Borgervæbnings-tjenesten, men det vil dog ikke have nogen synderlig praktisk Betydning. Dernæst staaer der fremdeles i Paragraphen, at de skulde overgaae til Borgervæbningen, „der paa Grund af 8 Aars stadig Tjeneste ere udgaaede af Rullen med Afspas.“ Herved skal jeg tillade mig at bemærke, at en Minoritet af Udvalget har tiltraadt Borgerrepræsentanternes Indstilling med Hensyn til dette Punkt; idet Borgerrepræsentanterne havde formeent, at, naar En havde tjent 8 Aar stadig ved Hæren, saa maatte, ligesaavel som det befrier ham for at overtræde i Forstærkningen, da det æquivalerer nemlig 16 Aars Tjeneste, deraf consequent følge, at han ogsaa maatte være fri for at overgaae i Borgervæbningen, hvilket altsaa Minoriteten har antaget, og jeg skal paa Minoritetens Vegne erklære, at vi vedblive denne Ansættelse. Derimod har Majoriteten en anden Ansættelse om dette Punkt, hvilket iøvrigt findes temmelig udførlig udviklet i Comitæebetænkningen. Forsaa vidt der staaer i § 5: „de til Scrollen henhørende Værnepligtige, der have opnaaet 23 Aars Alder“, har jeg allerede i et af mine tidligere Foredrag bemærket,

at vi have udelukket disse Personer i vor Omredaction af Paragraphen, ikke fordi vi ville have, at de skulde være frie for at overgaae til Borgervæbningen, men fordi vi antage, at det følger ligefrem af Værnepligtlovens § 46, som jeg har tilladt mig at oplæse, at disse Scindrullerede maae ligefrem komme ind under Borgervæbningen paa Grund af Bestemmelsen i § 5 Ltr. b: „de, der ere erklærede uskiftede til at tjene i den staaende Hær eller Forstærkningen, men dog ei aldeles utjenstdygtige“. De ville nemlig komme ind under denne Kategori, efter hvad Værnepligtlovens § 46 indeholder. Med Hensyn til den Omredaction, vi have tilladt os at foreslaae af § 5, troer jeg, at den er fornøden af de Grunde, som desangaaende findes anførte i Udvalgets Betænkning ad § 5.

Med Hensyn til § 7 skal jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad der er anført til denne Paragraph i Betænkningen, navnlig hvad der er anført til Fordeel for den Indstilling, Udvalget har tilladt sig at gjøre med Hensyn til Tjenestetiden. Da det af den ærede Vicepræsident til denne Paragraph stillede Ændringsforslag er optaget af en anden æret Landstthingsmand, skal jeg med Hensyn dertil blot tillade mig at bemærke, at, saafremt dette Ændringsforslag tages til Følge, forekommer det mig, at det vil have en stor Betænkelse med Hensyn til Brandcorpset. Grunden, hvorfor Udvalget ikke har optaget det, skjøndt det har fundet Anklang i Borgerrepræsentationen, er netop af Hensyn til den store pludselige Afgang, der vil finde Sted, hvis Forslaget tages tilfølgende. Det vil ogsaa have en betydelig Indflydelse paa selve Borgervæbningen; men paa Brandcorpset vil det dog have en endnu vigtigere, og Chefen for Brandcorpset har institeret meget stærkt paa, at en saadan Afgang fra Brandcorpset ikke fandt Sted, da Folkene ikke kunde undværes der.